

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422200384
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4422200384.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Senec, Lichnerova 23, proti žalovanému: G. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. Z., I. XX, o zaplatenie 2 013,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 25. januára 2023 č. k. 13Csp/8/2022-95 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 960,03 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 90,-eur vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok (I.). V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol (II.) Rozhodol, že žiadnej zo strán sporu súd nepriznáva nárok na náhradu trov konania (III.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497, § 502 ods. 1, § 503, § 504, § 506 Obchodného zákonníka a uviedol, že žalobca v žalobe tvrdil, že z úveru vo výške 4 271,04 eura, ktorý žalovanému poskytol, uhradil žalovaný sumu 3 467,01 eura. Žalovaný tieto tvrdenia uznal. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500198290 zo dňa 16. 08. 2017 uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom súd zistil, že ním žalobca poskytol žalovanému úver v sume 3 000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 88,98 eura (z toho istina 62,50 eura a úrok 26,48 eura), počnúc od 17. 09. 2017 vždy do 17. dňa toho-ktorého mesiaca do 17. 08. 2021 a celkovo pri úroku 18,54 % ročne, RPMN vo výške 20,15 %, priemernej RPMN vo výške 13,74 % a odplate žalobcu za poskytnutie úveru 18,54 eura uhradiť žalobcovi sumu 4 271,04 eura. Taktiež sa ňou žalovaný zaviazal platiť poisťné v sume 39,- eur mesačne. Z výpisu z účtu žalovaného v ČSOB a. s. Bratislava súd zistil, že dňa 18. 08. 2017 bol v prospech žalobcu pripísaný úver v sume 2 908,25 eura. Z prihlášky do poistenia č. 00034247 zo dňa 16. 08. 2017 súd zistil, že žalovaný ňou žiadal o poistenie pre prípad straty života a invalidity (balík B) a zaviazal sa platiť mesačné poisťné 39,- eur. Z výpisu z úverového účtu žalovaného a z karty klienta súd zistil, že žalovaný z vyššie uvedeného úveru uhradil celkovo od 11. 09. 2017 do 07. 01. 2020 sumu 3 467,01 eura. Z oznámenia o zosplatnení žalobcu zo dňa 01. 03. 2020 adresovaného žalovanému súd zistil, že žalobca ním oznámil žalovanému, že je v omeškaní s platením 28 - 30 splátky úveru a že v prípade, že bude v omeškaní viac než 3 mesiace, bude úver zosplatnený v plnej výške. Oznámenie žalovaný v mieste bydliska neprevzal. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nemôže súhlasiť s tým, čo od neho žiadajú a s postupom žalobcu, ktorý nevyhoviel jeho žiadosti o odklad splátok, o ktoré požiadal v novembri 2019, keď sa dostal do zdravotných problémov a nebol schopný úver splácať, čo aj preukázal a oni napriek tomu úver zosplatnili a teraz sa domáhajú sumy vyššej než im chodí a ešte aj úrokov. Uviedol, že mal zaplatiť 4 270,- eur, uhradil 3 467,01 eura a rozdiel medzi týmito sumami je ochotný zaplatiť, nie však úroky, veď načo potom platil mesačne poisťné.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu platne uzavreli dňa 16. 08. 2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou bol žalovanému za podmienok uvedených v bode 6. tohto rozsudku poskytnutý úver, z ktorého žalovaný splatil iba časť v sume 3 467,01 eura, nesplatenou časťou úveru potom zostala suma 804,03 eura. Zo zhodných vyjadrení strán sporu je teda preukázané, že žalovaný z predmetného úveru dosiaľ nesplatil uhradil sumu 804,03 eura. Žalovaný svojím konečným stanoviskom, ktorým čiastočne uznal nárok žalobcu, navrhol splácanie nesplatenej časti úveru vo výške 804,03 eura po 90,- eur mesačne. Žalobca so splácaním dlhu uvedeným spôsobom súhlasil. Pokiaľ ide o zaplatenie poistného za dobu do zániku poistenia (22. 03. 2020), súd zaviazal žalovaného i k zaplateniu sumy 156,- eur ako neuhradeného poistného za dobu do zániku poistenia (4 mesačné splátky za obdobie od decembra 2019 do marca 2020), pretože žalovaný sa zaviazal toto poistné platiť, no svoju povinnosť nespĺnil. V časti o zaplatenie zostávajúcej časti istiny a rovnako aj v časti zostávajúceho úroku z omeškania súd žalobu zamietol, pretože sám žalobca tvrdil, že poskytol úver v sume 4 271,04 eura, z ktorého žalovaný uhradil iba časť vo výške 3 467,01 eura (rozdiel je 804,03 eura). Súdu nie je zrejmé, ako potom žalobca dospel k výpočtu sumy, ktorú si ako nesplatenú časť úveru v tomto konaní žalobou uplatnil, t.j. k výpočtu sumy 2 013,03 eura, ktorú si ako nesplatenú časť úveru uplatnil v petite žaloby, hoci v jej texte uvádza iné tvrdenia. Je však zrejmé, že nesplatenou časťou úveru je z vyššie uvedených dôvodov suma 804,03 eura a túto sumu súd žalobcovi aj priznal, vo zvyšku nesplatenej časti istiny súd žalobu zamietol. Súd zaviazal žalovaného i k zaplateniu úroku z omeškania z časti istiny ku zaplateniu ktorej žalovaného zaviazal a z poistného v sume 156,- eur a to od 23. 03. 2020, pretože od tohto dňa je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškani. Súd so súhlasom žalobcu povolil žalovanému splácanie uvedeného dlhu (aj s ohľadom na skutočnosť, že podľa rozhodnutia ÚPSVaR Nové Zámky zo dňa 06. 10. 2021 bol žalovanému priznaný peňažný príspevok 508,44 eura a že v súčasnosti žalovaný nie je zamestnaný) a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade, že žalovaný niektorú zo splátok neuhradí riadne alebo včas. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žiadnej zo strán sporu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu, že obe strany mali v konaní úspech v približne 1 predmetu konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v jeho zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, domáhajúc sa ním zmeny rozhodnutia v jeho napadnutej časti a vyhovenia podanej žalobe v celom rozsahu. Odvolanie odôvodnil tým, že je založené na nesprávnych skutkových záveroch a nesprávnom právnom posúdení. Žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500198290 zo dňa 16. 08. 2017 v sume 3 000,- eur (ďalej len „Zmluva“). Žalovaný mal podľa Zmluvy splatiť úver v 48 mesačných splátkach po 88,98 eura, teda celkom 4 271,04 eura. Okrem toho sa žalovaný zaviazal, na základe prístúpenia k poistnej zmluve úveru, zaplatiť mesačne náhradu poistného v sume 39,- eur. Pre porušenie povinnosti uhrádzať mesačné splátky došlo, po predchádzajúcom upozornení a výzve na uhradenie omeškaných splátok, k vyhláseniu okamžitej splatnosti zvyšku úveru ku dňu 22. 03. 2020. Do dátumu vyhlásenia okamžitej splatnosti bolo uhradených celkom 27 splátok po 88,98 eura a zo splátky č. 28 suma 11,55 eura. Na úver bolo teda uhradených 2 414,01 eura. Okrem toho bolo uhradených 27 splátok náhrady poistného po 39,- eur, teda celkom 1 053,- eur. Žalobca v žalobe uviedol, že do podania žaloby bolo uhradené celkom 3 467,01 eura (z toho náhrada poistného bola 1 053,- eur a na samotný úver bolo uhradené 2 414,01 eura). Sumu 1 053,- eur žalobca odviezol poisťovacej spoločnosti MetLife Europe Limited, so sídlom Lower Hatch Street, On Hatch 20, Dublin, Írsko. Súčasne žalobca uviedol v žalobnom návrhu, že dlžná suma, ktorú si uplatňuje voči žalovanému predstavuje sumu 2 013,03 eura, teda necelých 21 splátok po 88,98, nakoľko zo splátky 28 bola uhradená čiastka 11,55 eura, t.j. 1 857,03 eura a zo sumy dlžného poistného do vyhlásenia okamžitej splatnosti 156,- eur (4 splátky po 39,- eur). Súd vec vyhodnotil tak, že celú žalovaným uhradenú sumu (3 467,01 eura) započítal na úhradu úveru a na základe toho žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Pristúpenie žalovaného k poistnej zmluve nebolo podmienkou, ale bolo iba doporučené ako ochrana dlžníka. Všetky informácie o poistení sú uvedené na prihláške do poistenia. Rovnako je tam uvedený rozsah poistenia (zvolený poistný balík) a tiež prehlásenie dlžníka, že poistenie nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rovnako v zmluve o spotrebiteľskom úvere je prehlásenie o tom, že poistenie je dobrovoľné. Dlžník má na základe Zmluvy okrem iného ohlásiť veriteľovi akúkoľvek zmenu, ktorá súvisí so Zmluvou a plnením zo Zmluvy. Pokiaľ však dlžník túto svoju povinnosť nespĺní, a hoci nastali okolnosti, ktoré priamo súvisia so schopnosťou plniť úver, ktoré by sa považovali za poistnú udalosť krytú poistením, bez nahlásenia takejto udalosti veriteľovi a uplatnenia si nároku na poistné plnenie, veriteľ sám od seba nie je oprávnený splniť nahlásenie poistnej udalosti namiesto dlžníka, ktoré by ani nevedel definovať a vydokladovať.

Dôvody, pre ktoré poistné nie je súčasťou celkových nákladov spojených s úverom, vyplývajú z toho, že poistenie je dobrovoľné a nie je podmienkou na to, aby klient úver získal. Poukázal na prihlášku do poistenia. Túto klient podpísal dňa 16. 08. 2017 a už z priamo z jej textu vyplýva, že poskytovateľ úveru, žalovaný, nevyžaduje poistenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy o úvere, jej plnenie a poskytnutie úveru. Obsah prihlášky do poistenia je potrebné chápať komplexne, keďže obsahuje skutočnosti dôležité pre samotný vznik poistenia. Je z jeho textu zrejmé, že žalobca pristúpil do poistenia uzavretého na základe rámcovej zmluvy medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. a poisťovňou. Následne je dôležitý aj obsah zmluvy, z ktorého vyplýva, že poistenie nie je nutné pre získanie úveru. Klient môže kedykoľvek žiadať o zrušenie poistenia. Súčasne, aj nezaplatenie náhrady poistného je dôvodom pre vypovedanie poistenia týkajúce sa klienta. Poukázal na ustanovenie § 2 písmeno g) zákona č. 129/2010 Z. z. a uviedol, že uzavretím poistenia získanie úveru nikdy podmienené nebolo. Odporuje tomu jednak znenie prihlášky do poistenia, jednak fakt, kedy neplatenie náhrady poistného je dôvodom na jeho ukončenie. Zánik poistenia nie je ani zákonným a ani zmluvne dohodnutým spôsobom pre zosplatnenie úveru, nejestvuje žiadne ustanovenie o tom, že po zániku poistenia má poistený povinnosť v určenej lehote predložiť nové poistenie a pod. Uzavretie poistenia nebolo predpokladom pre získanie úveru, čiže v zmysle citovaného ustanovenia zákona nebol dôvod ani pre záver, aby bolo súčasťou celkových nákladov a výpočtu RPMN. Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania podáva žalobca z dôvodu, že ide o závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napádanej časti a žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 1 053,- eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 153,- eur od 23. 03. 2020 do zaplatenia a trovy konania.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že trvá na znení napadnutého rozsudku.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch dospel k záveru, že je potrebné ho podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nesplatenej časti úveru s príslušenstvom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500198290 zo dňa 16. 08. 2017. Uviedol, že žalovanému poskytol úver v sume 4 271,04 eura, z ktorého žalovaný uhradil iba časť vo výške 3 467,01 eura, preto sa domáha zaplatenia jeho nesplatenej časti, zaplatenia zameškaného poistného v sume 156,- eur a úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškani.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav (zistený aj na základe podkladov predložených stranou sporu) podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

8. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je tiež právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj

povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

9. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

10. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 a nasl. Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy, čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a vylučujúcej ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 132 a § 157 ods. 1 O.s.p., m. m. I. ÚS 243/07), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p.) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda, inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.; obdobne napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

11. V danej veci súd žalobe vyhovel čiastočne, a to ohľadne sumy, ktorú žalovaný uznal a v časti o zaplatenie zostávajúcej časti istiny a rovnako aj v časti zostávajúceho úroku z omeškania súd žalobu zamietol, pričom to odôvodnil tým, že sám žalobca tvrdil, že poskytol úver v sume 4 271,04 eura, z ktorého žalovaný uhradil iba časť vo výške 3 467,01 eura (rozdiel je 804,03 eura). Súdu nie je zrejmé ako potom žalobca dospel k výpočtu sumy, ktorú si ako nesplatenú časť úveru v tomto konaní žalobou uplatnil, t.j. k výpočtu sumy 2 013,03 eura, ktorú si ako nesplatenú časť úveru uplatnil v petite žaloby, hoci v jej texte uvádza iné tvrdenia. Zo žaloby pritom vyplýva, že titulom neuhradených splátok si žalobca uplatňuje sumu 1 857,03 eura a titulom poisťného sumu 156,- eur. S týmto záverom súdu prvej inštancie a zamietnutím žaloby z tohto dôvodu sa odvolací súd nestotožňuje.

12. K výške žalovanej sumy odvolací súd uvádza, že z písomného podania žalobcu zo dňa 09. 06. 2022 vyplýva, že suma 2 013,03 eura pozostáva zo sumy neuhradených záväzkov podľa úverovej zmluvy, ktoré predstavujú súčet neuhradených splátok, teda sumu 1 857,03 eura a zo sumy neuhradených záväzkov na náhradu poisťného, ktoré je žalovaný povinnosť zaplatiť žalobcovi, t.j. sumu 156,- eur. Z celkovej sumy 5 480,04 eura (31 splátok vo výške 127,98 eura, 17 splátok vo výške 88,98 eura) žalovaný uhradil splátky o výške 3 467,01 eura, čo nebolo v konaní sporné a rozdiel potom predstavuje žalovanú sumu 2 013,03 eura. Zaplatená suma 3 467,01 eura ($3467,01:127,98=27$ zvyšok 11,55) predstavuje 27 splátok úveru po 88,98 eura + splátku úveru 11,55 eura a 27 splátok poisťného po 39,- eur. K tomuto podaniu žalobca priložil aj kartu klienta, z ktorej vyplýva, že žalovaným bola celkovo zaplatená suma 3 467,01 eura ($15 \times 127,98 + 1 \times 127,94 + 4 \times 128 + 1 \times 374,67 + 1 \times 276,74 + 1 \times 255,96$). Podľa zmluvy mal žalovaný zaplatiť $48 \times 127,98$ eura ($88,98 + 39$), teda celkovo by bol mal zaplatiť 6 143,04 eura. Keďže pre neplatenie splátok žalobca úver zosplatnil a žalovanému zaniklo poistenie ku dňu zosplatnenia, žalovaný mal na úvere zaplatiť len $48 \times 88,98$ eura ($4 271,04$ eura) splátky úveru + $31 \times 39,-$ eur ($1 209,-$ eur) splátky poistenia do dňa zániku poistenia, teda celkovo len

sumu 5 480,04 eura. Po odpočítaní žalovaným zaplatenej sumy 2 013,03 eura je zostatkom žalovaná suma 2 013,03 eura, pričom súd prvej inštancie z nej priznal iba časť, pričom jeho odôvodnenie nie je dostatočné, je nepreskúmateľné, čo bolo dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že prístupenie žalovaného k poisťnej zmluve nebolo podmienkou poskytnutia úveru žalovanému a preto všetky platby žalovaného nemali byť započítané len na úhradu úveru. Na záver odvolací súd ešte dodáva, že napriek tomu, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd prvej inštancie túto zmluvu neposúdil v zmysle príslušných zákonných ustanovení a na vec neaplikoval ani ustanovenie § 295 CSP, podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Nevyporiadal sa ani s námietkami žalovaného, uvedenými v odpore.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).